

Rigsdagen, modtager først ved Begyndelsen af den næste Samling eller noget ind i denne det Regnskab, som den skal revidere. Naar den altsaa paabegynder sit Arbejde, altsaa inden den endnu har haft Leilighed til at levere noget Arbejde, skal det nye Valg foretages, og dette er dog indlysende urimeligt.

Ordføveren: Med Hensyn til den sidste Bemærkning af den ærede Taler, der nu satte sig, skal jeg udtale, hvad jeg ogsaa før anførte, at det vilde være en bedre Indretning og vilde sikre en bedre Bearbejdelse af Statsregnskabet, naar Revisorerne ikke bleve valgte for et Aar, men derimod for en længere Tid. Jeg gjorde ogsaa allerede før opmærksom paa, at Fleerheden af det Udvalg, som dette Thing har nedsat, var af den Formening, men at det ikke fandt den fornødne Tilslutning i saa Henseende hos det andet Things Udvalg, og at det, for at opnaae Enighed og for at kunne fremlægge ligegyldende Forslag for begge Thing, har givet efter paa dette Punkt. Hvad min personlige Anskuelse angaaer, vil jeg endnu bemærke, at Grunden til, at jeg ikke kan tilraade Thinget i denne Henseende at stille sig fra det andet Thing, er den, at jeg troer, at man, om man end satte igjennem, at Statsrevisorerne skulde vælges for 3 eller 4 Aar — man havde nemlig tænkt at kunne foreslaae 3 Aar, fordi Folkethingets Medlemmer kun vælges paa 3 Aar, og fordi man saa ikke meente at burde tage en længere Valgperiode for Statsrevisorerne, — dog ikke derved vilde opnaae Alt, hvad der i saa Henseende maa anses for ønskeligt. Efter min Overbeviisning ville vi, saalænge vi ikke have nogen Regnskabsret — hvis egentlige Styrke og Betydning jo skal bestaae deri, at den er et Institut, der paa den ene Side er uafhængigt af Regjeringen og paa den anden Side af Kamrene eller Thingene, — ikke opnaae Alt, hvad der er ønskeligt, medmindre man i alt Fald træffer den Bestemmelse, at der ikke til Statsrevisorer maa vælges Nogen af Thingets Medlemmer. Naar man ikke kan sætte det igjennem, forekommer det mig ikke at være af nogen overordentlig væsentlig Betydning, om Statsrevisorerne vælges paa 1, 2, 3 eller 4 Aar. Men at sætte en saadan Bestem-

melse igjennem troer jeg er umuligt — jeg taler her i mit eget Navn —, og jeg har derfor ikke lagt Vægt paa, om Statsrevisorerne blive valgte paa eet eller flere Aar. Smidler-tid maa jeg ganske henstille til Thingets Overveielse, om det paa dette Punkt vil opoffre Enigheden mellem Thingene, thi det vil ikke kunne forstyrre Samarbejdet, om det ene Thing vælger sine Revisorer paa 4 Aar — det er vel i saa Fald naturligt, at Landstinget nærmest tænker paa den Valgperiode, der kan være det beqvemst, — og det andet Thing sine paa 1 Aar. — Derimod er det jo ganske vist med Hensyn til de andre Punkter, som angaae Statsrevisorerne's Forretningsorden, absolut nødvendigt, at der finder en Samarbejden Sted mellem de to Thing, og at disse fastsætte de samme Regler. Naar en æret Taler (Høstle) nu har anført over, at man ikke i Forslaget har holdt sig til den tidligere strengere Bestemmelse, at Statsrevisionen skal aflægge en Beretning, men kun har sagt, at den skal afgive en Betænkning, saa skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at det af Slutningen af Forslagets § 4 efter min Mening fremgaaer, hvad der i Særdeleshed vindes ved, at man saaer en Betænkning istedetfor en Beretning, forsaavidt det der hedder: „Betænkningen bør angive, hvilke Hoved- og Special-Regnskaber Statsrevisionen har gennemgaaet samt a lene gjøre Indstillinger med Hensyn til de Punkter, der efter nogen af Statsrevisorerne's Formening bør foranledige Beslutning af Rigsdagen“. Jeg troer, at der i de hidtil af Statsrevisorerne afgivne Beretninger foreligger Meget, som ikke havde behøvet at optages deri, fordi det ikke gav Anledning til nogen Indstilling fra Statsrevisionens Side, der atter kunde fremkalde en Beslutning. — Naar man dernæst har anført over Udtrykket „gennemgaaet“ i Slutningen af § 4, da nægter jeg ikke, at, hvad der derom er sagt af de to ærede Talere, som have berørt dette Punkt, er rigtigt, eftersom man ikke kan gennemgaae Specialregnskaberne paa samme Maade som Hovedregnskabet, og det ikke blot paa Grund af deres Vidtløftighed, men især, hvad den ærede sidste Taler meget rigtigt fremhævede, paa Grund af, at Statsrevisoraet